

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 554

Phẩm 27: BÈN CHẮC (2)

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát nào có thể trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, thì được các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ở vô lượng, vô số, vô biên thế giới trong mười phương hiện tại cùng với các chúng Bí-sô vây quanh trước sau tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa và ở giữa đại chúng tự nhiên hoan hỷ, khen ngợi, tán thán danh tự, dòng họ, sắc tướng, công đức của Đại Bồ-tát này. Đó là công đức chân tịnh của sự an trú Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Thiện Hiện nên biết, như Ta ngày nay ngự giữa đại chúng tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho mọi người, tự nhiên hoan hỷ khen ngợi, tán thán các Đại Bồ-tát, như Đại Bồ-tát Bảo Tràng... và các Đại Bồ-tát với danh tự, dòng họ, sắc tướng, công đức đang trụ nơi Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tịnh tu phạm hạnh, ở cõi Phật Bất Động. Đó là công đức chân tịnh của sự an trú Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Tất cả các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ở vô lượng, vô số, vô biên thế giới hiện tại trong mười phương, tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho đại chúng, ở đó cũng có các Đại Bồ-tát tịnh tu phạm hạnh, không lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa. Các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác kia đều ở giữa chúng, tự nhiên hoan hỷ, khen ngợi, tán thán danh tự, dòng họ, sắc tướng, công đức của Đại Bồ-tát ấy. Đó gọi là công đức chân tịnh, không lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Bấy giờ Thiện Hiện bạch Phật:

–Khi tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho đại chúng, đều ở giữa chúng tự nhiên hoan hỷ, khen ngợi, tán thán danh tự, dòng họ, sắc tướng, công đức của tất cả chúng Đại Bồ-tát sao?

Phật dạy:

–Chẳng phải vậy, chẳng phải khi các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho chúng, đều ở giữa chúng tự nhiên hoan hỷ, khen ngợi, tán thán danh tự, dòng họ, sắc tướng, công đức của tất cả chúng Đại Bồ-tát.

Thiện Hiện nên biết, có Đại Bồ-tát đã được không thoái chuyển nơi quả vị Giác ngộ cao tốt, lại thực hành phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, Đại Bồ-tát này sẽ được các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác khi tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho chúng, ở giữa đại chúng tự nhiên hoan hỷ, khen ngợi, tán thán danh tự, dòng họ, sắc tướng, công đức của vị đó.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Có chúng Đại Bồ-tát nào, chưa được sự không thoái chuyển nơi quả vị Giác ngộ cao tốt mà được Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác khi tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho đại chúng mà tự nhiên ở giữa chúng hoan hỷ, khen ngợi, tán thán danh tự, dòng họ, sắc tướng, công đức của đại chúng đó không?

Phật dạy:

–Cũng có! Nghĩa là có chúng Đại Bồ-tát, tuy chưa được sự không thoái chuyển nơi

quả vị Giác ngộ cao tột, nhưng tu học phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa, thì Đại Bồ-tát này cũng được Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác khi tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho chúng, tự nhiên hoan hỷ, khen ngợi, tán thán danh tự, dòng họ, sắc tướng, công đức của vị ấy giữa đại chúng.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Người được nói đến đó là Đại Bồ-tát nào?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Có các chúng Đại Bồ-tát, khi theo Phật Bất Động, làm Bồ-tát để tu học theo sự tu và sự thực hành; tu hành phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa. Đại Bồ-tát này tuy chưa được sự không thoái chuyển nơi quả vị Giác ngộ cao tột, nhưng được Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, khi tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho chúng, tự nhiên hoan hỷ, khen ngợi, tán thán danh tự, dòng họ, sắc tướng, công đức của vị ấy giữa chúng. Lại có chúng Đại Bồ-tát theo Đại Bồ-tát Bảo Tràng... để tu học theo sự tu, sự thực hành, tu hành phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa; các Đại Bồ-tát này tuy chưa được sự không thoái chuyển nơi quả vị Giác ngộ cao tột, nhưng được Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, khi tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho chúng, tự nhiên hoan hỷ, khen ngợi, tán thán danh tự, dòng họ, sắc tướng, công đức của vị ấy giữa chúng.

Thiện Hiện, có Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, ngay nơi tánh không sinh của tất cả pháp, tuy rất tin hiểu nhưng chưa chứng đắc Vô sinh pháp nhẫn. Tuy rất tin hiểu tánh của tất cả pháp hoàn toàn vắng lặng, nhưng chưa được nhập vào địa vị không thoái chuyển. Nhưng Đại Bồ-tát này, đã trụ phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa, nên cũng được Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, khi tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho chúng, tự nhiên hoan hỷ, khen ngợi, tán thán danh tự, dòng họ, sắc tướng, công đức của vị ấy giữa đại chúng.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát nào được các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, khi tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho chúng, tự nhiên hoan hỷ, khen ngợi, tán thán danh tự, dòng họ, sắc tướng, công đức của vị ấy giữa đại chúng, thì Đại Bồ-tát này đã vượt qua địa vị của các Thanh văn, Độc giác, gần được thọ ký không thoái lui nơi quả vị Giác ngộ cao tột. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này tu hành phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa, chắc chắn sẽ an trụ địa vị không thoái chuyển, mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột.

Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát nào nghe thuyết về nghĩa thú của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, hết lòng tin hiểu, không nghi ngờ, không hoang mang, không mê muội, chỉ nghĩ: “Nghĩa thú sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa như Phật đã dạy, tất nhiên là không điên đảo.” Đại Bồ-tát này nên nghĩ: “Ta đối với nghĩa thú sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa nhất định hết lòng tin hiểu rồi. Ngay ở nơi đây hoặc ở chỗ Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác Bất Động và chỗ các Đại Bồ-tát; nếu được nghe đầy đủ Bát-nhã ba-la-mật-đa, đối với nghĩa thú sâu xa, rồi hết lòng tin hiểu; tin hiểu rồi siêng năng tu phạm hạnh, thì sẽ được địa vị không thoái chuyển; trụ địa vị này rồi sẽ mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát nào chỉ nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy, còn được vô biên công đức lợi ích thù thắng, huống là hết lòng tin hiểu và tu hành đúng như lời dạy, buộc niệm tư duy về nghĩa thú sâu xa thì Đại Bồ-tát này sẽ an trụ chân như, gần trí Nhất thiết, mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột, sẽ tuyên thuyết

pháp yếu cho các hữu tình.

Bấy giờ Thiện Hiện bạch Phật:

–Pháp nào lia chân như thì không đắc được. Vậy thì nói pháp nào an trụ chân như? Lại nói ai là người có thể gần trí Nhất thiết, mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột? Người nào sẽ vì người nào và thuyết pháp căn bản nào?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Ông hỏi rằng: “Pháp nào lia chân như không đắc được, thì nói pháp nào an trụ chân như? Lại nói ai là người gần trí Nhất thiết, mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột? Người nào sẽ vì người nào và thuyết pháp nào?” Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Pháp lia chân như hoàn toàn không thể đắc, như thế làm sao có thể nói pháp trụ chân như?

Thiện Hiện, chân như còn không thể đắc, làm sao lại có pháp trụ chân như và làm sao lại có người có thể gần trí Nhất thiết, mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột? Và làm sao lại có người có thể vì người khác thuyết pháp?

Thiện Hiện nên biết, chân như không thể tự trụ chân như, vì trong đấy hoàn toàn không có người trụ, sự trụ; chân như không thể gần trí Nhất thiết, vì trong đấy hoàn toàn không có người gần và sự gần; chân như không thể chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột, vì trong đấy hoàn toàn không có tánh sai biệt giữa người chứng đắc và sự chứng đắc; chân như không thể vì người thuyết pháp, vì trong đấy hoàn toàn không có người thuyết, sự thuyết vậy. Vì thuận theo thế tục, nên nói có Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, an trụ chân như, gần trí Nhất thiết, mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột và tuyên thuyết pháp yếu cho các hữu tình.

Khi ấy, Thiên đế Thích bạch Phật:

–Như vậy Bát-nhã ba-la-mật-đa có nghĩa thú rất sâu xa, rất khó tin hiểu. Các Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tuy biết các pháp đều chẳng thể nắm bắt được nhưng vẫn cầu quả vị Giác ngộ cao tột, muốn tuyên thuyết pháp yếu cho các hữu tình là việc làm rất khó. Vì sao? Vì nhất định không có pháp có thể trụ chân như; cũng không có pháp có thể gần trí Nhất thiết; mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột. Cũng không có người có thể tuyên thuyết pháp yếu nhưng các Bồ-tát nghe việc như vậy mà tâm không chìm đắm, không nghi, không ngờ, không kinh, không sợ, cũng không hoang mang... những việc như vậy thật là hiếm có.

Khi ấy, Thiện Hiện bảo Thiên đế Thích:

–Này Kiều-thi-ca, như lời ông nói, các chúng Bồ-tát nghe pháp sâu xa, tâm không chìm đắm, không nghi ngờ, không kinh, không sợ, cũng không hoang mang để cầu quả vị Giác ngộ cao tột, muốn tuyên thuyết pháp yếu cho các hữu tình là việc làm rất khó, thật hiếm có.

Kiều-thi-ca, các Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, quán các pháp đều không, hoàn toàn không sở hữu, thì ai chìm, ai đắm, ai nghi, ai ngờ, ai kinh, ai sợ, ai hoang mang? Thế nên việc này chưa phải là hiếm có, nhưng vì hữu tình ngu si điên đảo, chẳng thể thông đạt được các pháp đều không, nên cầu Bồ-đề, muốn tuyên thuyết phương tiện thiện xảo thì chẳng phải là rất khó sao!

Thiên đế Thích thưa:

–Tôn giả Thiện Hiện, những điều ngài nói ra đều nường vào không, thế nên những lời nói ra thường không ngăn ngại. Như có người lấy mũi tên, ngứa mắt bắn lên hư không, hoặc xa hoặc gần đều không bị ngăn ngại. Những lời Tôn giả nói ra cũng như

vậy, hoặc sâu, hoặc cạn, tất cả đều nương vào không. Trong sự việc ấy, ai có thể dám gây trở ngại?

Khi ấy Thiên đế Thích bạch Phật:

–Những gì con cùng Tôn giả Thiện Hiện đã luận bàn là thuận với thật ngữ, pháp ngữ của Như Lai. Ngay nơi pháp phải tùy pháp là nói đúng, phải không?

Bấy giờ Thế Tôn bảo Thiên đế Thích:

–Những sự luận bàn của ông và Thiện Hiện đều thuận với thật ngữ, pháp ngữ của Như Lai. Ngay nơi pháp phải tùy pháp là lời nói không điên đảo. Vì sao? Kiều-thi-ca, vì Cụ thọ Thiện Hiện có biện tài, mới trình bày được rằng: Không có gì là chẳng nương không vậy. Vì sao? Vì Cụ thọ Thiện Hiện quán sát thấy tất cả pháp đều hoàn toàn không. Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa còn chẳng đắc, huống là có người thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa! Quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật còn chẳng đắc, huống là có người chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật! Trí Nhất thiết còn chẳng đắc, huống là có người chứng đắc trí Nhất thiết! Chân như còn chẳng đắc, huống là có người đắc chân như, thành Như Lai! Tánh không sinh còn chẳng đắc, huống là có người chứng đắc tánh không sinh! Bồ-đề còn chẳng đắc, huống là có người chứng đắc Bồ-đề của Phật! Mười lực còn chẳng đắc, huống là có người thành tựu mười lực! Bốn điều không sợ còn chẳng đắc, huống là có người thành tựu bốn điều không sợ! Các pháp còn chẳng đắc, huống là có người thuyết pháp!

Vì sao? Nay Kiều-thi-ca, vì Cụ thọ Thiện Hiện đối với tất cả pháp trụ, trụ xa lìa; đối với tất cả pháp trụ, trụ vô sở đắc; quán tất cả pháp hoàn toàn không. Sự hành, người hành... đều chẳng thể nắm bắt được vậy.

Kiều-thi-ca, Cụ thọ Thiện Hiện đối với tất cả pháp trụ, trụ xa lìa, trụ vô sở đắc; so với hạnh trụ vi diệu của các chúng Đại Bồ-tát, đã trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa, thì không bằng một phần trăm, không bằng một phần ngàn, không bằng một phần trăm ngàn, cho đến không bằng một phần nhỏ nhất của vi tế.

Vì sao? Nay Kiều-thi-ca, vì sự an trú vào hạnh vi diệu Bát-nhã ba-la-mật-đa của các chúng Đại Bồ-tát này đã trụ, trừ sự an trú của Như Lai; còn đối với sự trụ của các Bồ-tát, Độc giác và Thanh văn khác là tối, là thấp, là tôn, là cao, là diệu, là vi diệu, là trên, là không gì trên. Vì vậy nên Kiều-thi-ca, những Đại Bồ-tát nào muốn, đối với tất cả hữu tình là tối, là thấp, là tôn, là cao, là diệu, là vi diệu, là trên, là không gì trên trong chúng thì phải trụ vào hạnh trụ vi diệu của Bát-nhã ba-la-mật-đa, không được tạm rời bỏ.

M